

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Czesław
Nazwisko: Grochocki
Miejsce urodzenia: Wojciechowice
Data urodzenia: 17-10-1903
Imię ojca: Konstanty
Imię matki: Józefa
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Objęty śledztwem PUBP w Ostrołęce, rozpoczętym formalnie 25.03.1950, pod zarzutem udzielania pomocy żołnierzom podziemia. Jego gospodarstwo we wsi Borawe (gmina Rzekuń) w pow. pułuskim, w którym przebywał członek Narodowego Zjednoczenia Wojskowego Antoni Struniawski ps. „Huragan” (poległ 30.05.1951), zostało zaatakowane w nocy 12.03.1950 przez grupę operacyjną KBW. Podczas strzelaniny zginął żołnierz KBW i córka Czesława Grochockiego Zofia, natomiast druga córka zdołała uciec z „Huraganem”. Grochocki został aresztowany po tym wydarzeniu i był przesłuchiwany 13.03.1950 w PUBP w Ostrołęce. UB oskarżyło go o systematyczne pomaganie żołnierzom NZW od maja 1949 (udzielanie gościny i przekazywanie żywności). Śledztwo zakończono 30.04.1950 i sprawę przekazano do sądu. W aktach znajduje się kopia wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie z 22.05.1950, który skazał go na karę 15 lat więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich na 5 lat i konfiskatę całego majątku. Materiały sprawy zostały złożone 19.12.1955 w archiwum Wydz. X WUdsBP w Warszawie.	IPN BU 0207/5287 (15646/III).	

Akta postępowania Prokuratury Wojskowej w Warszawie w sprawie o udzielanie pomocy żołnierzom Narodowego Zjednoczenia Wojskowego od kwietnia 1949 do momentu aresztowania 12.03.1950. Zatrzymany po strzelaninie w jego gospodarstwie we wsi Borawe (gm. Rzekuń), podczas której zginęła jego dwudziestoletnia córka Zofia Grochocka i żołnierz KBW. Osadzony w areszcie przy PUBP w Ostrołęce. Przesłuchiwany 13.03., 27 i 28.04.1950. Skazany 22.05.1950 w trybie doraźnym na sesji wyjazdowej w Ostrołęce przez Wojskowy Sąd Rejonowy (WSR) w Warszawie na 15 lat więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich na 5 lat i konfiskatę całego mienia. Jego prośba z 24.05.1950 o rewizję sprawy została odrzucona ze względu na doraźny tryb procesu sądowego, a prośbę żony do prezydenta Bolesława Bieruta z 7.06.1951 o złagodzenie wyroku „pozostawiono bez dalszego biegu” decyzją WSR. Kolejne prośby o zmniejszenie kary żona wystosowała 19.06.1953 do Rady Państwa, 28.07.1953 do kancelarii cywilnej premiera PRL i 1.06.1954 do WSR w Warszawie, a podobną prośbę do premiera Bieruta napisała 19.01.1954 siostra Czesława Grochockiego. W wyniku zastosowania amnestii warszawski WSR 8.07.1954 skrócił wyrok do 10 lat więzienia, a następnie 27.09.1954 udzielił rocznej przerwy w wykonywaniu kary. Na mocy amnestii Najwyższy Sąd Wojskowy (NSW) w Warszawie 26.05.1955 zmniejszył karę do 6 lat i 8 miesięcy więzienia i 2 lat pozbawienia praw publicznych. Sąd Wojewódzki dla województwa warszawskiego 15.09.1955 zwolnił warunkowo Grochockiego z odbywania kary, a Prokurator Wojewódzki 25.07.1956 złagodził wyrok więzienia do 3 lat i 4 miesięcy, utratę praw publicznych do roku, darował częściową karę przepadku mienia i uznał karę za odbytą. Wyroki WSR i NSW zostały uznane za nieważne 19.03.1993 decyzją Sądu Wojewódzkiego w Ostrołęce. Czesław Grochocki karę więzienia odbywał w Ostrołęce (do 29.11.1950), we Wronkach (29.11.1950–31.08.1953), ławie (31.08.1953–4.08.1954) i Barczewie (4.08–30.09.1954). Postanowienie o wszczęciu śledztwa przez PUBP w Ostrołęce nosi w tych aktach datę 18.03.1950 (w aktach śledztwa 25.03.1950).

IPN BU 1063/128 (Sr 606/50).

Odnutowany w materiałach ewidencyjnych Centralnego Więzienia we Wronkach z lat 1950-1953, gdzie odbywał karę pozbawienia wolności za pomoc żołnierzom podziemia. W głównej księdze więźniów zapisany pod nr. 1668/50. Do Wronek został przywieziony 29.11.1950 z więzienia w Ostrołęce, skąd przeniesiono go 31.08.1953 do więzienia w ławie. Odnutowano, że we Wronkach był więziony przez 1007 dni.

IPN Po 3/62, IPN Po 3/63, IPN Po 3/69, IPN Po 3/70, IPN Po 3/71, IPN Po 3/72.

Zarejestrowany 5.05.1962 przez Referat ds. SB KPMO w Pułtusku w KWMO w Warszawie do Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia bez kryptonimu o nr. 240. W zainteresowaniu operacyjnym SB znalazł się w lutym 1962 po przekazaniu informacji przez Wydz. II KWMO w Warszawie, że w październiku 1960 on i jego młodsza córka otrzymali z Republiki Federalnej Niemiec paczki z damską odzieżą. Celem założonej sprawy było ustalenie charakteru jego kontaktów z RFN. Ponieważ pułtuska SB ustaliła, że paczki były przeznaczone dla starszej córki zamieszkałej w województwie olsztyńskim i „poza tym nic istotnego nie uzyskano”, na sugestię Wydz. II KWMO w Warszawie sprawa została zakończona 29.08.1962. Materiały złożone 13.09.1962 w archiwum Wydz. „C” KWMO w Warszawie pod sygn. 63260/II, w październiku 1976 zostały przekazane do archiwum Wydz. „C” KWMO w Ciechanowie, gdzie otrzymały sygn. 55/II. Okładka akt z nieaktualną w 1962 roku kategorią sprawy: "Sprawa agenturalnego sprawdzenia".

IPN BU 0904/32 (55/II), IPN BU 01329/32 (55/2)
mikrofilm.